

საქმე N-----

№-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

23 მაისი, 2019 წელი

თბილისი

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის**

**მოსამართლე ელენე გოგუაძემ
ეკატერინა მანჯგალაძის მდივნობით**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - თ-----ე

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - გ-----ა, დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, (პირადი #-----), ნასამართლობის არ მქონე,
საშუალო განათლებით, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და მცხოვრები:
თბილისი, ს-----.

ადვოკატი -----ი

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი,
საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი,
საქართველოს სსკ-ის 11¹.126-ე მუხლის 1² ნაწილი.

სხდომის სახე: ღია

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ დაადგინა:

გ-----ა ხშირ შემთხვევაში ყოველგვარი მიზეზის გარეშე
სისტემატურად სიტყვიერ შეურაცხყოფას აყენებდა მეუღლეს ლ-----
ას, კერძოდ სისტემატურად აგინებდა, ლანძღავდა და ამცირებდა მას,

უკრძალავდა მეგობრებთან ურთიერთობას, რა დროსაც ლ-----ა განიცდიდა სულიერ ტანჯვას.

ასევე 2019 წლის იანვრის თვის დასაწყისში, თბილისში ს-----ში გ-----ამ თავის საცხოვრებელ სახლში ფიზიკური ძალადობა განახორციელა 9 თვის ორსული მეუღლის ლ-----ას მიმართ, კერძოდ, მუშტებს ურტყამდა თავის არეში, რა დროსაც ლ-----ამ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

ასევე 2019 წლის 7 თებერვალს, დილის დაახლოებით 12:00 საათზე, თბილისში ს-----ში გ-----ამ თავის საცხოვრებელ სახლში ფიზიკური ძალადობა განახორციელა მეუღლის ლ-----ას მიმართ, კერძოდ გ-----ა მუშტებს ურტყამდა თავისა და ტანის არეში, ასევე ხელებშიც, შემდეგ სახე გაუკავა და სიგარეტის ნამწვი დაადო მარჯვენა ლოყაზე და დაუწვა სახე. 2019 წლის 07 მარტს დაახლოებით 12:00 საათზე, თბილისში ს-----ში გ-----ამ თავის საცხოვრებელ სახლში ფიზიკური ძალადობა განახორციელა მეუღლის ლ-----ას მიმართ, კერძოდ ალკოჰოლური ზემოქმედების ქვეშ მყოფმა გ-----ამ შეკამათების დროს ლ-----ას მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა, შემდეგ კი მუშტებს გამეტებით ურტყამდა სხეულის სხვადასხვა ადგილზე, აღნიშნული შემდეგ სიგარეტის ნამწვავი დაადო სახეზე და დაუწვა სახე, თან აგრძელებდა ლ-----ას ცემას, დარტყმების შედეგად ლ-----ა ჩაიკეცა და დაეცა იატაკზე. 07 მარტს დაახლოებით 17:00 საათზე, თბილისში ს-----ში გ-----ამ კვლავ მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა მეუღლეს, კერძოდ სახეში ხელი ძლიერად გაარტყა შემდეგ კი ფეხსაცმელებს ურტყამდა თავში. გ-----ას ქმედებების შედეგად ლ-----ამ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

სასამართლოს დასკვნა გ-----ას მიერ დანაშაულის ჩადენის თაობაზე, გარდა ბრალდებულ გ-----ას აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას - მოწმეების: ო-----ის, თ-----ის, ქ-----ის, ლ-----ას, გ-----ის გამოკითხვის შედეგად მიღებულ ინფორმაციას, 2019 წლის 29 მარტის სასამართლო სამედიცინო N0-----ექსპერტიზის დასკვნას და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

წინასასამართლო სხდომაზე მხარეების მიერ საქმეში წარმოდგენილი

მასალები, დამტკიცებულ იქნა როგორც სადავო მტკიცებულებად, საქმის არსებითი განხილვისას ბრალდებულმა და მისი ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა იშუამდგომლეს სასამართლოს წინაშე სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ყველა მტკიცებულებები მიჩნეულ ყოფილიყო უდავოდ, ვინაიდან ბრალდებული აღიარებდა და ინანიებდა მის მიერ ჩადენილ ქმედებას, აღარ სურდა სადავოდ მიჩნეულ მტკიცებულებათა გამოკვლევა და მოითხოვა, რომ ისინი გამოკვლევის გარეშე დართოდა სისხლის სამართლის საქმეს, რასაც ასევე დაეთანხმა ბრალდების მხარე. შესაბამისად საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებულ გ-----ას სისხლის სამართლის საქმეზე მტკიცებულებები მიღებულ იქნა გამოკვლევის გარეშე.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მესამე ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი თავის თავში გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას, ან წარდგენილ ბრალდებაში გამართლებას უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე.

სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა, რომელიც გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით. ფიზიკურ ძალადობად ითვლება ერთი ადამიანის მიერ მეორის ცემა, წამება, ჯანმრთელობისთვის ზიანის მიყენება, ობიექტური მხრივ ძალადობა გამოიხატება ქმედებაში, შედეგში და მიზეზობრივ კავშირში ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. ამ დანაშაულის ერთ-ერთი

მაკვალიფიცირებული გარემოებაა - **ძალადობა, ჩადენილი დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით ორსული ქალის მიმართ.** აქ მდგომარეობას ამძიმებს ის ფაქტი, რომ დაზარალებული ნამდვილად ორსულადაა და ქალის ფიზიკური და ფსიქიკური ტანჯვით საფრთხე ექმნება ემბრიონის ნორმალურ განვითარებას. დამნაშავემ უნდა იცოდეს ქალის ორსულობის შესახებ ზუსტად და არა ვარაუდით. შეცნობა ნიშნავს რეალურად არსებული ფაქტისა და მოვლენის გაცნობიერებას და არა იმას, თუ რას ფიქრობდა პირი და რა ეგონა მას.

გარდა ამისა, სასამართლო განმარტავს სისტემურ შეურაცხყოფას, კერძოდ, შეურაცხყოფა არის სხვისი პატივისა და ღირსების განზრახ დამცირება, გამონატული უწესო ფორმით, რაც დღეს მოქმედი კანონმდებლობის მიხედვით სისხლის სამართლის წესით არ ისჯება. საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლმა შეურაცხყოფისთვის შემოიღო სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა, თუკი იგი: ა) ჩადენილია ოჯახში და ბ) სისტემატური ხასიათისაა; შეურაცხყოფა სისტემურია მაშინ, თუკი იგი ჩადენილია სამჯერ მაინც ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ და თანაც დროის მცირე ინტერვალის დაშორებით. ეს იმას ნიშნავს, რომ პირველი შეურაცხყოფისგან მიყენებული ფსიქიკური ტკივილი ჯერ არაა განელეებული და ადგილი აქვს მეორე შეურაცხყოფას, შემდეგ ასევე დროის მცირე მონაკვეთის დაშორებით - მესამეს და ა.შ.

რაც შეეხება სისტემატური ცემის ეპიზოდს, სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ კრიმინალიზებულია სისტემატური ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. სისტემატურია ცემა მაშინ, როცა იგი ჩადენილია სამჯერ მაინც, თანაც დროის ხანმოკლე ინტერვალის დაშორებით. ეს იმას ნიშნავს, რომ პირველი ცემით მიყენებული ფიზიკური ტკივილი ჯერაც არაა გამქრალი და მსხვერპლის ცემა ხდება მეორედ, შემდეგ მესამედ და ა.შ. თანაც არა აქვს მნიშვნელობა ეს ქმედებები ერთიანი განზრახვით ხდება თუ ახლად აღმოცენებული განზრახვით. საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლით გათვალისწინებულ ცემას შეიძლება შედეგად მოჰყვეს ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზიანება, თუმცა აღნიშნული შედეგის დადგომას ქმედების სამართლებრივი კვალიფიკაციისთვის მნიშვნელობა არ აქვს. სწორედ ეს შედეგი და ცემის სისტემატური ხასიათი განაპირობებს დაზარალებულის ფიზიკურ ან ფსიქიკურ ტანჯვას.

საქართველოს სსკ-ის 11¹-ე მუხლის შენიშვნის თანახმად ამ კოდექსის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბებია, **მეუღლე**, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე,

არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

სასამართლომ განიხილა რა სისხლის სამართლის საქმე, შეაფასა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია, გ-----ას მიერ ინკრიმინირებული დანაშაულის ჩადენა, კერძოდ, საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, რაც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, სასამართლო ცალსახად ადგენს, რომ გ-----ა ხშირ შემთხვევაში ყოველგვარი მიზეზის გარეშე სისტემატურად სიტყვიერ შეურაცხყოფას აყენებდა მეუღლეს ლ-----ას, კერძოდ სისტემატურად აგინებდა, ლანძღავდა და ამცირებდა მას, უკრძალავდა მეგობრებთან ურთიერთობას, რა დროსაც ლ-----ა განიცდიდა სულიერ ტანჯვას. ყოველივე ეს იძლევა საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედების შემადგენლობას.

ასევე 2019 წლის იანვრის თვის დასაწყისში, თბილისში ს-----ში გ-----ამ თავის საცხოვრებელ სახლში ფიზიკური ძალადობა განახორციელა 9 თვის ორსული მეუღლის ლ-----ას მიმართ, კერძოდ, მუშტებს ურტყამდა თავის არეში, რა დროსაც ლ-----ამ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი, ყოველივე ეს იძლევა საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედების შემადგენლობას.

ასევე 2019 წლის 7 თებერვალს, დილის დაახლოებით 12:00 საათზე, თბილისში ს-----ში გ-----ამ თავის საცხოვრებელ სახლში ფიზიკური ძალადობა განახორციელა მეუღლის ლ-----ას მიმართ, კერძოდ გ-----ა მუშტებს ურტყამდა თავისა და ტანის არეში, ასევე ხელებშიც, შემდეგ სახე გაუკავა და სიგარეტის ნამწვი დაადო მარჯვენა ლოყაზე და დაუწვა სახე. 2019 წლის 07 მარტს დაახლოებით 12:00 საათზე, თბილისში ს-----

ში გ-----ამ თავის საცხოვრებელ სახლში ფიზიკური ძალადობა განახორციელა მეუღლის ლ-----ას მიმართ, კერძოდ ალკოჰოლური ზემოქმედების ქვეშ მყოფმა გ-----ამ შეკამათების დროს ლ-----ას მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა, შემდეგ კი მუშტებს გამეტებით ურტყამდა სხეულის სხვადასხვა ადგილზე, აღნიშნული შემდეგ სიგარეტის ნამწვა დაადო სახეზე და დაუწვა სახე, თან აგრძელებდა ლ-----ას ცემას, დარტყმების შედეგად ლ-----ა ჩაიკცა და დაეცა იატაკზე. 07 მარტს დაახლოებით 17:00 საათზე, თბილისში ს-----ში გ-----ამ კვლავ მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა მეუღლეს, კერძოდ სახეში ხელი

ძლიერად გააჩაღა შემდეგ კი ფეხსაცმელებს ურტყამდა თავში. გ-----
ას ქმედებების შედეგად ლ-----ამ განიცადა ძლიერი ფიზიკური
ტკივილი. ყოველივე ეს იძლევა საქართველოს სსკ-ის 11¹.126-ე მუხლის 1²
ნაწილით გათვალისწინებულ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული
ქმედების შემადგენლობას.

საქმეში არსებულ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა საკმარისია გ-----ას დამნაშავედ
ცნობისა და მისთვის გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, აქვე
სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების
ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის
გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

შესაბამისად სასამართლოს მიაჩნია, რომ გ-----ამ მის მიერ
განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა, ოჯახის ერთი წევრის მიერ
ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატური შეურაცხყოფა რამაც გამოიწვია
ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე
მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით. ასევე გ-----
ამ ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა ესე იგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის
სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და
რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ორსული ქალის მიმართ,
დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის
მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით. ასევე გ-----ამ ჩაიდინა ოჯახის ერთი
წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატური ცემა, რამაც
დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია
საქართველოს სსკ-ის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი
დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 11¹.126-ე მუხლის 1²-
ნაწილით, რის გამოც იგი ამ კვალიფიკაციებით უნდა იქნეს ცნობილი
დამნაშავედ.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

გ-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ
იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო დამამძიმებელ
გარემოებად მიიჩნევა ის ფაქტი, რომ მან ჩაიდინა დანაშაული ოჯახის
წევრის მიმართ.

სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მეოთხე ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები.

საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლის თანახმად სასჯელის დამამძიმებელ გარემოებას წარმოადგენს დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ.

გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავეს შეფასებას, სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. ასევე სასამართლო მიუთითებს, რომ თუ ერთის მხრივ, დამნაშავესათვის არაადეკვატურად მკაცრი სასჯელის დანიშვნა იწვევს უსამართლობის განცდას, ასევე მეორეს მხრივ, მის მიმართ ზედმეტი ჰუმანურობისა და შეუსაბამოდ მსუბუქი სასჯელის დანიშვნამ, შესაძლოა გამოიწვიოს დამნაშავეში დაუსჯელობის განცდა და ერთგვარი წახალისებაც კი მოახდინოს მისი.

შესაბამისად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ გ-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს პიროვნებას, მისი ცხოვრების პირობებს, მის ოჯახურ და ქონებრივ მდგომარეობას და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლით გათვალისწინებულ სხვა მოთხოვნებს, რომელიც გავლენას ახდენს სასჯელზე, ასევე, იმ გარემოებას, თუ რამდენად სამართლიანი, შესატყვისი და პროპორციული იქნება დანიშნული სასჯელი ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან, რის გამოც გ-----ას უნდა განესაზღვროს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავეს

რესოციალიზაციას.

სასამართლო უთითებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით 80-იდან 150 საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ორ წლამდე ვადით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ. საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით 200-იდან 400 საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ერთიდან სამ წლამდე ვადით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ. საქართველოს სსკ-ის 11¹.126-ე მუხლის 1²- ნაწილით სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს შინაპატიმრობა ერთიდან ორ წლამდე ვადით, თავისუფლების აღკვეთას ერთიდან სამ წლამდე ვადით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

სასამართლო საბოლოოდ სასჯელის დანიშვნის დროს მხედველობაში იღებს კერძო და ზოგადი პრევენციის აუცილებლობასაც, ის, რომ კერძო პრევენციის მიზანია ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების ფართო მასების გაფრთხილებას, რომ ამგვარი ქმედება არის დასჯადი და, რომ ანალოგიური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში სახელმწიფოს ექნება ადეკვატური რეაგირება.

ბრალდებულ გ-----ას მიმართ შერაცხული ბრალდება სუბიექტური მხრივ განზრახ დანაშაულთა კატეგორიას მიეკუთვნება, რომელთათვისაც მნიშვნელობა არ აქვს მოტივსა და მიზანს. მართალია მოცემული დანაშაულები მიეკუთვნებიან ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულებს, თუმცა გასათვალისწინებელია მათი განმეორების რისკები და შესაძლო მძიმე შედეგები. სასამართლო მიუთითებს, რომ ვინაიდან ოჯახური ძალადობა ყველაზე მეტად ეხება ოჯახის წევრებს, იგი განსხვავდება სხვა სახის ძალადობისაგან თავისი ჩაკეტილი სივრცით და არაერთჯერადი ხასიათით.

სასამართლომ აუცილებლად უნდა გაამახვილოს ყურადღება რამდენად გულწრფელია ბრალდებულ გ-----ას სინანული წარდგენილი ბრალდების მიმართ და ხომ არ არის ზემოქმედება მომხდარი მსხვერპლზე თავად ბრალდებულის ან მათივე ოჯახის წევრების მხრიდან (სასამართლო სხდომაზე დაზარალებულმა ლ-----ამ განაცხადა, რომ გ-----ა არის არაჩვეულებრივი მამა, მას ჰყავს სხვა შვილიც, მის შვილს სჭირდება მამა გვერდით, ითხოვს გ-----ას მიმართ გამოყენებული იქნეს მინიმალური სასჯელი, რისკი იმისა, რომ გ-----ას თავისუფლებაში

ყოფნის შემთხვევაში იგივე განმეორდეს არ არსებობს, თუმცა დაზარალებულმა თავი შეიკავა დაეფიქსირებინა პოზიცია, ბრალდებულთან გააგრძელებდა თუ არა თანაცხოვრებას. სასამართლო სხდომაზე ბრალდებულმა გ-----ამ დაადასტურა, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ ქმედებებს.

იმისათვის, რომ დამნაშავე განიმსჭვალოს მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით, ასევე სამართლიანობის აღდგენის კუთხით მნიშვნელოვანია არა მხოლოდ პირის მსჯავრდება ჩადენილი ქმედებისათვის, არამედ ამ ქმედებისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრაც, რამაც უნდა დააფიქროს ბრალდებული ჩადენილი ქმედების ირგვლივ და აუცილებლად უნდა მოხდეს დაზარალებულისათვის მიუყენებელი უფლებების დარღვევის კომპენსირება. შესაბამისად სასამართლო მხედველობაში იღებს ყოველივე ზემოაღნიშნულს, ითვალისწინებს რა, გ-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, ის, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულებს, დაზარალებულს მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია, თუმცა ასევე ითვალისწინებს ქედების ჩადენის სპეციფიკას, ასევე იმ გარემოებას, რომ ქმედება ჩადენილია ოჯახის წევრის მიმართ, შესაბამისად სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია, გ-----ას დანაშაულთა ერთობლიობით საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის გამოყენებით დაუნიშნოს სასჯელი თავისუფლების აღკვეთის სახით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 225-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

გ-----ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (სისტემატიური შეურაცხყოფის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით.

გ-----ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2019 წლის იანვრის თვის დასაწყისის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის და 6(ექვსი) თვის ვადით.

გ-----ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹.126-ე მუხლის 1² ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (სისტემატიური ცემის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2(ორი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ დანაშაულთა ერთობლიობით გ-----ას სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2(ორი) წლის ვადით.

მსჯავრდებულ გ-----ას მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და გ-----ას სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2019 წლის 10 მარტიდან.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

	მოსამართლე	ელენე
გოგუაძე		